

Geachte raadsleden,

Fijn dat ik hier mag inspreken bij dit Koersdocument. Mijn naam is Riekje van Osnabrugge en ik ben onbezoldigd staflid van de Stichting VadH! Onze Stichting bestaat officieel sinds 24 januari 2024. Een paar van ons, waaronder ikzelf, waren al direct vanaf de komst van de eerste ontheemde Oekraïners betrokken bij hun ondersteuning, dus vanaf maart 2021. Pas sinds kort zijn wij ook officieel samenwerkingspartner van de gemeente voor een klein gesubsidieerd project: 'Begeleiding naar sociale zelfredzaamheid'.

Als u het document goed bestudeerd heeft, - en dat heeft u natuurlijk- heeft u mij kunnen ontwaren op een aantal foto's in het document. Dat is niet toevallig. Veel foto's zijn namelijk gemaakt op bijeenkomsten die onze Stichting (mede) heeft georganiseerd. Bijeenkomsten voor maar vooral *met* ontheemden uit Oekraïne en statushouders in Diemen. Ik denk dan ook dat alle mensen op de foto's onze stichting ook kennen en wij hen. Hierover straks meer.

Waarom ik hier sta. Allereerst: wij zijn als Stichting blij dat de gemeente met dit Koersdocument een samenhangende koers en langetermijnvisie toont in de menswaardige opvang etc. van al die groepen: ieder mens is immers van waarde en niemands leven is belangrijker dan een ander. Wij zijn ook blij met de zorgvuldigheid en aandacht waarmee het beleid straks (en nu al) wordt ingebed in het hele gemeentelijk beleid: groepen nieuwkomers moeten niet onderling tegen elkaar worden uitgespeeld, maar ook niet tegenover al langer in Diemen wonende mensen die ook aandacht en steun nodig hebben. Diemen is een sociale gemeente!

En toch mis ik iets essentieels in dit koersdocument: Hoe zorg je ervoor dat de enorm diverse groep mensen die wordt opgevangen, met alle verschillende religies, culturen en levensbeschouwingen, afkomstig uit allerlei verschillende landen met vaak enge politieke regimes en voor ons vaak onbekende talen en gebruiken, met hun trauma's en verdriet door alles wat ze meemaakten én hebben moeten achterlaten..hoe zorg je ervoor dat die vele unieke mensen (enerzijds) en al die prachtige en menswaardige voorzieningen en activiteiten die gemeente en organisaties te bieden hebben ook echt bij elkaar komen? Door mensgerichte bruggenbouwers. Dát is wat wij vanaf het begin

als onze taak hebben gezien en het hart is van VadH! Bij alles staat de mens als geheel centraal en zoeken we naar hun innerlijke krachtbronnen en veerkracht.

In die tijdlijn...in al die fases waren wij ter plekke vanaf het allereerste begin. We bemiddelden, tolkten, luisterden, troostten, steunden, leefden mee in verdriet én in vreugde. We gingen op bezoek in ziekenhuizen, vierden feesten mee, religieus én cultureel en brachten steeds onze bevindingen waar nodig over naar de gemeente. Ook in weekenden, 's avonds, , etc. Juist door veel ter plekke aanwezig te zijn, krijgen mensen vertrouwen, kunnen ze zich openen, kunnen we hun echte vragen horen, praktische en sociale ondersteuning bieden. De activiteiten die we voor én met hen organiseerden (zie de foto's) zijn cultuursensitief, inclusief en neutraal, vraaggericht: maatwerk waar nodig, gericht op duurzame zelfredzaamheid. Ons doel is om deelnemers vanuit hun innerlijke krachtbronnen binnen de gemeenschap op eigen benen te laten staan. Om complementair aan en in nauwe verbinding met andere lokale organisaties, zoals de gemeente, Vluchtelingenwerk, Leger des Heils, Rode Kruis, etc. bij te dragen aan sociale veiligheid. Bij te dragen aan hun menselijk welzijn en aan een samenleving waarin de mens als geheel centraal staat, precies wat de gemeente ook beoogt. Hun/uw erkenning van ons werk van jaren in die vorm van een samenwerkingsovereenkomst is dan ook fijn.

Onze stichting wordt vermeld op pg 31 onder het kopje **lokale initiatieven, verenigingen en voorzieningen**. We worden daar (terecht lovend) omschreven als een van de organisaties die *activiteiten organiseert, mensen met elkaar in contact brengt, ruimte biedt om te leren, de taal te oefenen en mee te doen*. Dat klopt natuurlijk, al zijn we meer. En toch.. De opbouw van het document gaat van landelijk via regionaal naar lokaal. Daar worden wel bv MaDi en VWN genoemd, maar niet Vrede aan dit Huis! We worden niet genoemd bij gezondheid, niet bij veiligheid...Dat is jammer, want wij leveren juist op elk van die terreinen ook een geïntegreerde bijdrage: een mens is niet op te splitsen in deelfuncties. We hebben gelukkig goede contacten met regiegroep, stuurgroep, ambtenaren, wethouders...We zouden dan ook ook graag als 'maatschappelijke organisatie en bruggenbouwer' worden meegenomen in de uitwerking van de toekomstplannen van de gemeente. Samen Sterk! Ik dank u wel.